

Uitgifte

Repertoriumnummer 2026/
Datum van uitspraak 12 februari 2026
Rolnummer 2025/AB/6
Beslissing waartegen beroep 23/372/A arbeidsrechtbank Leuven 3 december 2024

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

Zevende kamer

arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - kinderbijslag
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580,2° Ger.W.)

VLAAMS AGENTSCHAP voor de UITBETALING van TOELAGEN in het kader van het GEZINSBELEID (hierna: “**VUTG**”), Vlaams publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid opgericht bij Vlaams Decreet van 07/07/2017 (BS 08/08/2017), ON 0692.793.497, met zetel te 1000 BRUSSEL, Simon Bolivarlaan 17 maar met als postadres voor alle correspondentie: 1210 BRUSSEL, Koning Albert II Laan 15 bus 288,
appellant,
vertegenwoordigd door mr. J L, advocaat te 4300 WAREMME,

tegen:

1. **VAN DE P W**, RRN, wonende te
eerste geïntimeerde,
in persoon verschenen en bijgestaan door mr. O P, advocaat te
2. **VZW KIDSLIFE VLAANDEREN**, ON 0687.467.902, met zetel te 8000 BRUGGE, Sint-Clarastraat 48bis,
tweede geïntimeerde,
niet verschenen, noch vertegenwoordigd
3. **P Y**, RRN, ambtshalve geschrapt sinds 27/5/2024, zonder gekende woon- of verblijfplaats,
derde geïntimeerde,
niet verschenen, noch vertegenwoordigd

I. De feiten

Op 31 juli 2007 wordt N P geboren¹. Hij is de zoon van de heer Y P en mevrouw Y C-P. Het gezin staat ingeschreven op het adres, 3545 Halen.² De moeder van N, mevrouw Y C-P, overlijdt op 18 mei 2013. Na dit overlijden betaalt Famifed, de op dat ogenblik bevoegde kinderbijslaginstelling, de verhoogde wezenbijslag uit aan de vader van N, Y P.

¹ Stuk 1 VUTG

² Stukken 1, 2 en 3 VUTG

Vanaf 23 oktober 2017 worden Y en N P ambtshalve geschrapt van het adres, 3545 Halen.³

Y P is op dat ogenblik klaarblijkelijk in collectieve schuldenregeling met de heer S Van Der V als schuldbemiddelaar. Op 8 november 2017 laat Famifed het volgende weten aan de schuldbemiddelaar van de heer Y P:

“Mijnheer,

Wij hebben bericht ontvangen dat dhr. Y P een onbepaald adres heeft – afvoering van ambtswege uit het rijksregister – vanaf 23/10/2017.

Daar dhr. P Y geen adres heeft houden wij de betalingen van de kinderbijslag vf 11/2017 in beraad.”⁴

Vanaf 29 oktober 2019 wordt N P opnieuw ingeschreven in het rijksregister. Hij wordt op dat ogenblik ingeschreven bij mevrouw W van de P en haar dochter G P (° 18 maart 2014) en dit op het adres, 3271 Scherpenheuvel-Zichem.⁵ Mevrouw van de P en haar dochter staan sinds 14 augustus 2019 ingeschreven op dit adres. Voordien stonden zij ingeschreven op het adres, 3290 Diest.⁶

Vanaf de maand november 2019 betaalt Kidslife als gezinsbijslaginstelling aan mevrouw van de P het zgn. groeipakket uit voor N P. Dit groeipakket omvat het basisbedrag kinderbijslag, verhoogd met een wezentoeslag.

De heer Y P wordt vanaf 5 augustus 2021 ingeschreven op het adres, 3290 Diest.

Op 4 mei 2023 richt de raadsman van mevrouw van de P een brief aan Kidslife Vlaanderen met volgende inhoud:

“[...]

Ik heb de eer u mee te delen geraadpleegd te zijn door mevrouw W VAN DE P, wonende te 3271 KEIBERG (SCHERPENHEUVEL).

Cliënte heeft een aanvraag ingediend met het oog op het ontvangen van een wezenbijslag voor N P (sic), met rijksregisternummer.

³ Stuk 1 VUTG (voor wat betreft N P) & stuk 3 VUTG (voor wat betreft Y P)

⁴ Stuk 6 VUTG

⁵ Stukken 1 en 2 VUTG

⁶ Stuk 5 VUTG

N P (sic) verblijft bij mijn cliënte, die sedert november 2019 een gezinsbijslag via KidsLife ontvangt.

Deze zaak is gekend onder dossiernummer 3.00.228.

Evenwel is voor de periode van november 2017 tot november 2019 geen gezinsbijslag uitbetaald.

Vermits de biologische moeder van N P (sic) overleden is in 2013, dient een verhoogde wezenbijslag overeenkomstig de oude wetgeving te worden uitbetaald.

De uitbetalingsdienst die tot dan de gezinsbijslag uitbetaalde, was FAMIFED.

Cliënte heeft de bewijzen bezorgd dat zij feitelijk sedert november 2017 tot november 2019 N P (sic) onder haar bewaring had.

Zij heeft dit kunnen aantonen aan de hand van verklaringen van de school, die o.m. aantonen dat cliënte de kinderen naar school bracht, aanwezig was op de oudercontacten, ...

Kan u mij laten weten of in deze reeds een beslissing werd genomen?

Na onderzoek van het dossier ben ik immers van mening dat het recht op verhoogde gezinsbijslag dient te worden toegekend.

[...]”⁷

Op 25 mei 2023 laat Kidslife via een e-mail het volgende weten:

“Beste

Naar aanleiding van de brief van 4 mei 2023 kunnen wij u meedelen dat N P (sic) tijdens de periode van 23/10/2017 tot en met 29/10/2019 ambtshalve was afschreven uit het rijksregister.

Zonder officieel document van een overheidsinstantie kunnen wij en Famifed voor deze periode de wezenbijslag niet uitbetalen.

Vanaf 29/10/2019 heeft N opnieuw een officieel adres in België zodat de wezenbijslag vanaf 1/11/2019 kon toegekend worden volgens de nieuwe bedragen vanaf 1/1/2019.”⁸

⁷ Stuk 2 mevr. van de P

⁸ Stuk 1 mevr. van de P

Aangezien mevrouw van de P zich hiermee niet kon verzoenen, maakte zij met een verzoekschrift dat op 17 juli 2023 werd neergelegd, haar zaak aanhangig bij de arbeidsrechtbank Leuven.

II. Het bestreden vonnis

De zaak werd bij de arbeidsrechtbank Leuven ingeschreven onder het nummer AR 23/372/A.

Mevrouw van de P, die haar gedinginleidend verzoekschrift uitdrukkelijk had gericht tegen zowel Kidslife Vlaanderen als Famifed, vorderde voor de arbeidsrechtbank (zie conclusie neergelegd op 22 mei 2024):

“De eis ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Te zeggen voor recht dat concludante recht heeft op betaling van de verhoogde kinderbijslag m.b.t. N P vanaf 01.11.2017 tot 29.10.2019, en eerste en tweede verweersters te veroordelen om de correcte berekeningen te maken m.b.t. de achterstallen en vervolgens over te gaan tot uitbetaling ervan aan concludante

Verweersters solidair te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de wettelijke RPV, hier bepaald op het basisbedrag van € 163,98.”

VUTG, de rechtsopvolger van Famifed, verzocht de arbeidsrechtbank om het volgende (zie conclusies neergelegd op 21 mei 2024):

“Mocht Mijnheer Y P niet vrijwillig en persoonlijk zijn tussengekomen in huidige zaak, alvorens verder recht te doen, hetzij eisende partij te verzoeken M. Y P in gedwongen tussenkomst te dagvaarden, hetzij zelf over te gaan – desgevallend via een initiatief van het arbeidsauditoraat – tot oproeping van M. Y P naar de zitting waarnaar de zaak zal worden uitgesteld, op basis van artikel 803 van het Gerechtelijk Wetboek.

In hoofdorde, de vordering van Mevrouw VDP ongegrond te verklaren.

In ondergeschikte orde, mocht de rechtbank de vordering van Mevr. VDP gegrond verklaren, het recht op kinderbijslag vast te stellen aan het tarief van artikel 40 van de AKBW en niet aan artikel 50 bis.”

Kidslife verscheen niet en liet ook geen bericht.

De heer Y P werd door de arbeidsrechtbank eveneens opgeroepen⁹, maar verscheen ook niet. Mevrouw van de P legde op 30 september 2024 wel een door hem opgestelde getuigenverklaring neer.¹⁰

De zaak werd vervolgens door de arbeidsrechtbank behandeld op 1 oktober 2024 waarna de arbeidsrechtbank op 3 december 2024 een vonnis velde en het volgende besliste:

“Beslissing

De rechtbank,

Om alle hierboven aangehaalde redenen,

rechtsprekende op tegenspraak,

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt de bestreden beslissing van tweede verweerder van 25 mei 2023.

Zegt voor recht dat dat eiseres recht heeft op de wezenbijslag voor N P vanaf 23/10/17 tot 29/10/2019, en dat zij voor de periode erna recht heeft op deze wezenbijslag krachtens de tarieven van de AKBW (art. 50bis) en derhalve recht heeft op een bijpassing ten opzichte van de bijdragen toegekend krachtens het Groeipakketdecreet.

Verwijst tweede verwerende partij in de kosten van het geding in toepassing van artikel 1017, lid 2 van het Ger.W.;

Vereffent deze kosten op:

- € 163,98 zijnde de rechtsplegingsvergoeding aan de zijde van eisende partij.

De wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.”

III. De vorderingen in hoger beroep

Met een verzoekschrift dat op 3 januari 2025 op de griffie van het arbeidshof te Brussel werd ontvangen, tekende VUTG hoger beroep aan tegen dit vonnis.

Dit hoger beroep van VUTG is tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld (zie art. 53bis Ger.W., art. 704 §2, art. 792 al. 2, art. 1051 en art. 1057 Ger.W.). Het is ontvankelijk.

⁹ Zie rechtsplegingsdossier arbeidsrechtbank Leuven nrs. 21 en 22

¹⁰ Zie rechtsplegingsdossier arbeidsrechtbank Leuven nr. 28

Volgens zijn “conclusies” die werden neergelegd op 10 september 2025 vordert VUTG in graad van beroep:

“Huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

In hoofdorde, voor recht te zeggen dat Mevr VDP in gebreke blijft aan te tonen dat zij de bijslagtrekkende was van de kinderbijslag voor Neo voor de periode van 23/10/17 tot 31/12/17, en evenmin aantoont dat zij de begunstigde was voor de periode van 01/01/18 tot 30/10/19, en dus opnieuw rechtdoende, de vordering van Mevr. VDP ongegrond te verklaren.

In ondergeschikte orde, mocht het Hof van oordeel zijn dat voldoende wordt aangetoond dat Mevrouw VDP daadwerkelijk en hoofdzakelijk Neo opvoedde voor de periode van 01/01/2018 tot 23/10/19, dan voor recht te zeggen dat N slechts recht geeft op de gewone kinderbijslag aan de schaal van artikel 40 van de AKBW, en niet aan de verhoogde gezinsbijslag, zolang Mevr. VDP niet aantoont dat en wanneer zij effectief niet meer samenwoonde met dhr Y. P.

De gerechtskosten van de eerste aanleg en huidig beroep te verdelen over Kidslife en het VUTG, waarbij elk tot de helft wordt veroordeeld, conform artikel 1020 Ger Wb.”

Mevrouw van de P vraagt in haar “beroepsconclusies” neergelegd op 5 mei 2025:

“In hoofdorde

het hoger beroep af te wijzen als volledig ongegrond en het vonnis a quo integraal te bevestigen.

In ondergeschikte orde:

Minstens te zeggen voor recht dat geïntimeerde bijslagtrekkende was van de kinderbijslag voor N vanaf 01.01.2018 tot 31.10.2019 en zij daarbij recht heeft op de wezenbijslag

In meest ondergeschikte orde:

Minstens te zeggen voor recht dat geïntimeerde bijslagtrekkende was van de kinderbijslag voor N vanaf 01.01.2018 tot 31.10.2019

In elk geval:

Appellante bijkomend te veroordelen tot de kosten van het geding in hoger beroep, in hoofde van concludante de RPV begroot op het basisbedrag van € 228,84.”

IV. De procedure voor het arbeidshof

Nadat VUTG op 3 januari 2025 hoger beroep had aangetekend, bepaalde het arbeidshof met een beschikking van 6 maart 2025 op grond van art. 747 §2 Ger.W. een conclusiekalender en werd de zaak voor behandeling vastgesteld op de zitting van 4 december 2025.

Enkel voor VUTG en mevrouw van de P werden conclusies en stukken ontvangen. De overige partijen, zijnde Kidslife en de heer Y P, concludeerden niet, noch lieten zij enig bericht.

Op de openbare zitting van 4 december 2025 werd de zaak behandeld en hebben de raadsman van VUTG en mevrouw van de P bijgestaan door haar raadsman hun respectievelijke standpunten kunnen uiteenzetten, waarna de debatten werden gesloten. Mevrouw N Van den B, Advocaat-generaal, heeft vervolgens een mondeling advies gegeven, waarop door de raadsman van VUTG nog gerepliceerd werd. De zaak werd daarna in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 8 januari 2026. Op 8 januari 2026 werd de uitspraak verdaagd naar 12 februari 2026.

Het hof heeft toepassing gemaakt van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

V. De beoordeling van het geschil door het arbeidshof

Het geschil betreft de aanspraak die mevrouw van de P meent te hebben op wezenbijslag of een bijpassing daarvan voor N P vanaf 23 oktober 2017. De arbeidsrechtbank verklaarde haar vordering gegrond en zegde voor recht dat mevrouw van de P *“recht heeft op de wezenbijslag voor N P vanaf 23/10/17 tot 29/10/2019, en dat zij voor de periode erna recht heeft op deze wezenbijslag krachtens de tarieven van de AKBW (art. 50bis) en derhalve recht heeft op een bijpassing ten opzichte van de bijdragen toegekend krachtens het Groeipakketdecreet.”*

VUTG is het daar om verschillende redenen niet mee eens voor wat betreft de periode 23 oktober 2017 tot en met 29 oktober 2019¹¹. In de eerste plaats toont mevrouw van de P niet aan dat zij de bijslagtrekkende, noch de begunstigde is in de plaats van de heer Y P. Ondergeschikt, kan er tot 31 oktober 2019 hoogstens een recht zijn op de gewone kinderbijslag omdat mevrouw van de P niet aantoonde dat zij voordien niet samenwoonde met de heer Yves P.

Mevrouw van de P blijft erbij dat zij de werkelijke opvoeder is van N P en recht heeft op de uitbetaling van verhoogde kinderbijslag vanaf 1 november 2017.

¹¹ Voor de periode nadien stelt VUTG dat Kidslife de bevoegde instelling is (zie p. 14 conclusies VUTG)

Beoordeling door het arbeidshof

V.1.

Het dossier valt uiteen in twee periodes en dit omwille van de regionalisering van de kinderbijslag:

- Enerzijds de periode vóór 1 januari 2019 tijdens dewelke de kinderbijslag in dit dossier beheerst wordt door de Algemene Kinderbijslagwet, gecoördineerd bij KB van 19 december 1939 (AKBW);
- Anderzijds de periode vanaf 1 januari 2019 tijdens dewelke de kinderbijslag in dit dossier beheerst wordt door het Vlaams Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (Decreet Groeipakket).

Art. 69 §1, eerste en tweede lid AKBW bepalen:

“§1

De kinderbijslag en het kraamgeld worden betaald aan de moeder. [...]

Indien de persoon aan wie de kinderbijslag wordt betaald krachtens het eerste lid het kind niet daadwerkelijk opvoedt, wordt de kinderbijslag betaald aan de natuurlijke of rechtspersoon die deze rol vervult.”

De algemene regel onder de AKBW is dus dat de kinderbijslag betaald wordt aan de moeder van het rechtgevende kind. Zo dit kind door zijn/haar moeder niet daadwerkelijk wordt opgevoed, dan wordt de kinderbijslag betaald aan de natuurlijke persoon of rechtspersoon die het kind daadwerkelijk opvoedt. Ingeval de moeder van het kind is overleden, voedt zij - evident- haar kind niet daadwerkelijk op. De kinderbijslag zal dan betaald worden aan de persoon of instelling die haar kind in haar plaats opvoedt. Dit is dus niet noodzakelijk de overlevende vader van het kind.

Art. 57 Decreet Groeipakket bepaalt:

“§1

Beide ouders van het rechtgevende kind worden aangewezen als begunstigden van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2.

§2

Slechts één van de ouders wordt aangewezen als begunstigde van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, in de volgende situaties:

1° de overlevende ouder als één ouder overleden is;

[...]”

Art. 59 §1 Decreet Groeipakket bepaalt vervolgens:

“Als één ouder of beide ouders, als begunstigden van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, het rechtgevende kind niet hoofdzakelijk opvoedt of opvoeden, kan de werkelijke opvoeder of kunnen twee werkelijke opvoeders de begunstigde of begunstigden voor het rechtgevende kind worden.

Er ontstaat een weerlegbaar vermoeden van hoofdzakelijke opvoeding als het kind zijn woonplaats heeft bij de werkelijke opvoeder of bij de werkelijke opvoeders.

De werkelijke opvoeder kan of de twee werkelijke opvoeders kunnen worden aangewezen door een tussenkomst van een publiekrechtelijke overheid of instelling, of door een uitspraak van de bevoegde rechtbank. De meest gerede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.”

Onder het Decreet Groeipakket zijn in eerste instantie de beide ouders van het rechtgevende kind dus de begunstigden van de gezinsbijslagen. Is één van beiden overleden dan wordt de overlevende ouder de enige begunstigde. Hiervan wordt echter afgeweken indien deze begunstigden/begunstigde het rechtgevende kind niet hoofdzakelijk opvoedt of opvoeden. De werkelijke opvoeder of opvoeders kan/kunnen in dergelijk geval de begunstigde(n) van de gezinsbijslagen worden.

Nu mevrouw van de P niet de moeder van N P is en -evident- ook niet zijn vader, maar zij toch voorhoudt dat de kinder-/gezinsbijslag aan haar betaald moet worden vanaf november 2017 moet nagekeken worden of mevrouw van de P bewijst dat zij N P daadwerkelijk (AKBW)/ hoofdzakelijk (Decreet Groeipakket) opvoedde vanaf die datum.

Naar het oordeel van het arbeidshof levert mevrouw van de P op afdoende wijze dit bewijs vanaf 1 januari 2018. Het arbeidshof baseert zich daarvoor op de verklaring van de heer Y P zelf die door mevrouw van de P wordt bijgebracht. In deze verklaring, die voldoet aan de vereisten van art. 961/2 Ger.W., verklaarde de heer P o.a. het volgende:

“Ik wil verklaren dat de kosten die voor N zijn gemaakt betaald geweest zijn door mevrouw van de P W. zij heeft de opvoeding van mijn zoon volledig op zich genomen en dit sedert 2018 zeker.”¹²

De heer Y P, de vader van N, verklaart dus uitdrukkelijk dat het mevrouw van de P was die zeker sinds 2018 de opvoeding van zijn zoon volledig op zich genomen heeft en heeft ingestaan voor de kosten van diens levensonderhoud. Volgens de verklaring van de heer Y P was het dus alleszins sinds 2018 mevrouw van de P die N daadwerkelijk en hoofdzakelijk opvoedde. Het arbeidshof ziet geen redenen om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van deze verklaring. Dat de heer Y P -hoewel behoorlijk opgeroepen om in de procedure te

¹² Stuk 5 mevr. van de P

verschijnen- ervoor gekozen heeft om niet te verschijnen en zich te beperken tot een verklaring, doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Uit hetgeen voorligt, blijkt duidelijk dat de heer Y P een moeilijk leven heeft gekend. Hij werd niet alleen geconfronteerd met het overlijden van de moeder van N, maar vervolgens ook het overlijden van zijn dochter (zus van N), wat hem zeer zwaar is gevallen. Hij kreeg schulden en belande in een collectieve schuldenregeling. Gedurende verschillende jaren was hij ambtshalve geschrapt en ook nu weer is hij ambtshalve geschrapt van zijn laatste adres. Dit kan verklaren waarom hij ervoor kiest om niet te verschijnen in het kader van een gerechtelijke procedure. Daarenboven acht het arbeidshof deze verklaring geloofwaardig omdat deze eigenlijk ingaat tegen het eigen belang van de heer Y P: vanaf 1 januari 2019 is hij in principe als overlevende ouder de begunstigde van het groeipakket en ook voor de periode voordien zou hij aanspraak kunnen maken op de kinderbijslag als hij zou voorhouden dat hij degene was die N daadwerkelijk opvoedde.

De verklaring van de heer Y P wordt trouwens ondersteund door hetgeen mevrouw van de P altijd heeft verklaard aan Pleegzorg en wat Pleegzorg vervolgens verklaarde aan de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket op 7 september 2023: *“In 2017 zijn N P en zijn vader Y P bij Wanja van de P gaan wonen. Na een aantal maanden is deze relatie gestrand. De papa is toen verhuisd en liet N bij W wonen. Ze besloten samen dat N de beste kansen zou krijgen als hij bij haar zou blijven. De exacte datum vanaf N bij mevr. van de P woont, kennen we niet. In juni 2020 heeft OCJ consulente M Van B de situatie bij pleegzorg aangemeld.”* En verder: *“Tussen 2017 en 2020 was er geen officieel kader, in andere woorden: Y P heeft N bij Wanja achtergelaten zonder officiële documenten”*. En nog verder: *“Mama is gestorven in 2013, vader kwam en komt sporadisch op bezoek bij N en W”*. En tenslotte: *“Alle kosten en facturen werden betaald door W.”*¹³ De verklaring van Pleegzorg is inderdaad gesteund op de eigen verklaringen van mevrouw van de P, doch nu deze verklaringen consequent zijn gebleven doorheen de tijd en van in het begin van de contacten met Pleegzorg klaarblijkelijk onveranderd zijn gebleven, ziet het arbeidshof geen redenen om eraan te twijfelen.

Dat mevrouw van de P vanaf 2018 instond voor de opvoeding van N P wordt ook bijkomend ondersteund door het gegeven dat N vanaf 16 april 2018 werd ingeschreven in de Gesubsidieerde Vrije Basisschool te Halen en daar ook de lessen volgde¹⁴. Mevrouw van de P geeft aan – en dit wordt door VUTG niet tegengesproken- dat dit dezelfde school is als deze waar ook de dochter van mevrouw van de P (Gioia Pistone, ° 18 maart 2014) reeds schoolliep.

VUTG meent dat het voorgaande kan weerlegd worden met bepaalde informatie die de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket verzamelde bij een aantal

¹³ Stuk 7 VUTG

¹⁴ Stuk 4 mevr. van de P

scholen en in het kader van een buurtonderzoek¹⁵. Het arbeidshof heeft deze informatie geanalyseerd:

- Scholen:
 - Basisschool Ter Veste (Herselt) waar N P was inschreven vanaf het schooljaar 2015-2016 tot het schooljaar 2017-2018 en waar hij werd uitgeschreven op 15 april 2018 gaf voor het overige aan dat “De andere vragen zijn moeilijk te beantwoorden omdat het al zo lang geleden is”.
 - Basisschool Wegwijs (Halen) waar N P werd ingeschreven vanaf april 2018 antwoordde op de vragen “Wie staat er in voor de opvoeding van het kind?”, “Wie is er aanwezig op de oudercontacten?” en “Wie staat er in voor de betalingen van de schoolfacturen” telkens “papa”. De vraag “Door wie wordt het kind gebracht/gehaald?” werd beantwoord met “Door papa of stiefmama W of zelfstandig met de fiets”. Uit deze antwoorden zou men kunnen opmaken dat de heer Y P inderdaad in 2018 nog betrokken was bij de opvoeding van zijn zoon. Echter blijkt uit deze verklaring op geen enkele wijze wie deze heeft afgelegd, zodat de geloofwaardigheid van de antwoorden moeilijk te verifiëren valt. Werden de vragen beantwoord door de toenmalige leerkracht van N (relevant voor de vragen i.v.m. de opvoeding en de oudercontacten) of gewoon door het secretariaat (maar waar haalde dit secretariaat dan de informatie)? Daarenboven geeft mevrouw van de P - zonder daarin te worden tegengesproken door VUTG aan- dat N in 2014-2015 ook reeds naar deze school is gegaan en dat de heer Y P toen wel nog aanwezig was als vader, wat eventueel voor verwarring in hoofde van de school kan hebben gezorgd.

- Buurtonderzoek:

De verklaringen die in het kader van het buurtonderzoek werden afgelegd, zijn uiterst summier:

- Persoon 1 verklaart op 11 september 2023: *“Mevrouw woont hier al een 3-tal jaar niet meer. Naar mijn weten woonde er 1 kind bij haar, een meisje.”*
- Persoon 2 verklaart op 28 september 2023: *“Mevrouw woonde hier samen met haar kind, haar ex-partner en diens kind (anno 2016 of 2017). Mevrouw heeft hier steeds met haar ex-partner verbleven en zijn kind bijgevolg dus ook. Zij zijn nadien ook samen verhuisd naar Scherpenheuvel.”*

Vooreerst is het in het geheel niet duidelijk wie er precies bevraagd werd in het kader van het buurtonderzoek. Er worden geen namen vermeld en evenmin wordt vermeld op welk adres deze personen juist wonen en hoe lang zij daar reeds wonen. Aldus is het onmogelijk om de geloofwaardigheid van deze verklaringen na te gaan.

¹⁵ Stuk 7 VUTG

Bovendien zijn de verklaringen tegenstrijdig. De ene persoon houdt voor dat enkel mevrouw van de P en haar dochter er woonden. Terwijl de andere persoon voorhoudt dat ze er met 4 woonden, nl. mevrouw van de P en haar dochter, de heer Y P en N P.

De informatie die door de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket verzameld werd bij een aantal scholen en in het kader van een buurtonderzoek, volstaat dus niet om de verklaring van de heer P, zoals ondersteund door de bijkomende elementen die hoger door het arbeidshof werden uiteengezet, te weerleggen.

Zodoende neemt het arbeidshof aan dat mevrouw van de P daadwerkelijk (AKBW)/ hoofdzakelijk (Decreet Groeipakket) N P opvoedde vanaf 1 januari 2018 en dat de heer Y P vanaf die datum niet meer bij haar inwoonde.

Dat mevrouw van de P de heer Y P geholpen heeft met de verkoop van zijn ouderlijk huis waardoor hij zijn schulden kon afbetalen en dat de heer Y P vanaf 5 augustus 2021 werd ingeschreven op het adres waar mevrouw van de P tot 14 augustus 2019 gewoond had (3290 Diest) volstaat niet om aan te nemen dat zij na 2017 nog een relatie hadden.

Er ligt onvoldoende informatie en stukken voor om aan te nemen dat mevrouw van de P N P reeds daadwerkelijk (AKBW)/ hoofdzakelijk (Decreet Groeipakket) opvoedde vanaf november 2017. Zoals mevrouw van de P klaarblijkelijk zelf schreef in een e-mail die zij richtte tot de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket: *“hij liet N bij mij en 1 week werden er 2 en 2 werden er 4 en toen werden dat maanden en ondertussen jaren.”*

Mevrouw van de P is dus vanaf 1 januari 2018 tot en met 31 december 2018 de bijslagtrekkende in de zin van art. 69 §1, 2de lid AKBW voor het rechtgevende kind N P.

Vanaf 1 januari 2019 is zij de begunstigde van de gezinsbijslagen in de zin van art. 59 §1 Decreet Groeipakket voor het rechtgevende kind N P.

V.2.

Op welke bedragen kan mevrouw van de P aanspraak maken?

VUTG houdt voor dat er voor de periode vanaf 1 januari 2018 tot en met 31 december 2018 onder de AKBW geen wezentoeslag kan worden toegekend, doch enkel de “gewone” kinderbijslag en dit gezien de samenwoning tussen mevrouw van de P en de heer Y P. Vervolgens kan volgens VUTG vanaf 1 januari 2019 onder het Decreet Groeipakket ook enkel de gewone kinderbijslag kan worden toegekend en niet de verhoogde, nu er op 31 december 2018 enkel een recht was op de gewone kinderbijslag. Vanaf 29 oktober 2019 kan volgens VUTG de verhoogde kinderbijslag wel toegekend worden onder het Decreet Groeipakket omdat N P dan wordt ingeschreven bij mevrouw van de P en dit zonder zijn vader.

Art. 50bis AKBW bepaalt het volgende:

“De maandelijkse kinderbijslag waarop de wees bedoeld in artikel 56bis, §1, gerechtigd is, bedraagt 353,76.”¹⁶

Het bedrag werd vanaf 1 september 2018 gebracht op 360,83 euro.¹⁷

Art. 56bis AKBW voorziet op zijn beurt het volgende:

“§1

***Is rechthebbende op kinderbijslag tegen de bedragen bepaald in artikel 50bis, de wees** indien op het ogenblik van het overlijden van één van de ouders, een rechthebbende bedoeld in artikel 51, §§3 en 4 in de loop van de twaalf maanden die onmiddellijk het overlijden voorafgaan de voorwaarden heeft vervuld om krachtens deze wet aanspraak te maken op ten minste zes maandelijkse forfaitaire bijslagen.*

§2

De in §1 bedoelde kinderbijslag wordt evenwel verleend tegen de schaal bepaald in artikel 40 als de overlevende ouder een huwelijk aangaat of een feitelijk gezin vormt met een persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad.

Het samenwonen van de overlevende ouder met een persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad doet vermoeden tot bewijs van het tegendeel dat er sprake is van een feitelijk gezin.

Het voordeel van §1 mag opnieuw ingeroepen worden wanneer de overlevende ouder niet meer samenwoont met de echtgenoot waarmee een nieuw huwelijk was aangegaan of met de persoon met wie een feitelijk gezin gevormd werd. De feitelijke scheiding moet blijken uit de afzonderlijke hoofdverblijfplaats van de personen in kwestie, in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het Rijksregister van de natuurlijke personen, met uitzondering van de gevallen waarbij uit andere daarvoor overgelegde officiële documenten blijkt dat de feitelijke scheiding effectief is, ook als stemt dit niet of niet meer overeen met de informatie verkregen bij het voormelde register.

[...]”

Uit deze bepalingen volgt dat voor het kind dat wees is kinderbijslag tegen een verhoogd bedrag wordt toegekend (“verhoogde wezenbijslag”). Dit geldt zolang de overlevende ouder

¹⁶ Bedrag geldig vanaf 1 juni 2017 (zie BS 7 juli 2017)

¹⁷ Zie BS 11 oktober 2018

geen nieuw huwelijk aangaat of geen feitelijk gezin gaat vormen met een nieuwe partner. Hertrouwt de overlevende ouder of gaat de overlevende ouder samenwonen met een nieuwe partner, dan wordt voor het kind dat wees is opnieuw de kinderbijslag toegekend aan het gewone bedrag. Wanneer het huwelijk of de samenwoning eindigt, verkrijgt men opnieuw de kinderbijslag voor het kind dat wees is tegen het verhoogd bedrag.

Het is op art. 56bis §2 AKBW dat het VUTG zich steunt om voor te houden dat er vanaf 1 januari 2018 slechts recht zou zijn op de “gewone” kinderbijslag. Ten onrechte houdt VUTG evenwel voor dat er op dat ogenblik nog steeds sprake zou zijn van een feitelijk gezin tussen mevrouw van de P en de heer Y P. Hoger heeft het arbeidshof immers reeds aangenomen dat afdoende werd aangetoond dat de heer Y P en mevrouw van de P vanaf 1 januari 2018 niet meer samenwoonden.

Aldus moet voor de periode van 1 januari 2018 tot en met 31 december 2018 de kinderbijslag worden toegekend overeenkomstig art. 56bis §1 AKBW, zijnde volgens de bedragen bepaald in art. 50bis AKBW. Of met andere woorden: voor de periode van 1 januari 2018 tot en met 31 december 2018 is er een recht op de verhoogde wezenbijslag.

Wat de periode vanaf 1 januari 2019 betreft, is art. 214 van het Decreet Groeipakket de relevante bepaling:

“§ 1

Het rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019, dat wees is en aan wie op grond van de kinderbijslagreglementering een verhoogde kinderbijslag voor wezen is toegekend op 31 december 2018, blijft recht geven op de maandelijkse verhoogde kinderbijslag voor wezen van 353,76 euro.

§ 2

Het kind, vermeld in paragraaf 1, geeft echter geen recht meer op die verhoogde kinderbijslag voor wezen als de overlevende ouder vanaf of na 1 januari 2019 een gezin vormt met een persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad.

Het kind geeft vanaf de eerste maand nadat het nieuwe gezin is gevormd, recht op het bedrag van de gewone wezenbijslag overeenkomstig artikel 56bis, § 2, van de Algemene kinderbijslagwet.”

Voor N P geldt op 31 december 2018 de verhoogde wezenbijslag. Zodoende blijft hij - overeenkomstig art. 214 §1 Decreet Groeipakket- ook vanaf 1 januari 2019 recht geven op de verhoogde wezenbijslag van 353,76 euro. Art. 214 §2 Decreet Groeipakket is niet van toepassing aangezien er geen sprake is van enige samenwoning tussen de heer Y P en mevrouw van de P op of na 1 januari 2019.

V.3.

VUTG alludeert op een gedeeltelijke verjaring van de vordering.

Voor wat betreft de verhoogde wezenbijslag verschuldigd voor de periode van 1 januari 2018 tot en met 31 december 2018 geldt art. 120 AKBW dat bepaalt:

*“De **rechtsvorderingen** waarover de personen beschikken, aan wie de kinderbijslag, het kraamgeld en de adoptiepremie verschuldigd zijn of moeten uitbetaald worden, **moeten binnen de vijf jaar worden ingesteld**.*

*Voor de kinderbijslagen betreffende een zeker aantal dagen van een trimester, **neemt de termijn van vijf jaar aanvang den laatsten dag van gezegde trimester**.*

Voor het kraamgeld neemt de termijn van vijf jaar een aanvang de laatste dag van het trimester waarin de geboorte plaatsvond. Voor de adoptiepremie, neemt de termijn van vijf jaar een aanvang de laatste dag van het trimester waarin het verzoekschrift dat de wil uitdrukt om te adopteren wordt ingediend bij de bevoegde rechtbank of, bij gebrek hieraan, de laatste dag van het trimester waarin de adoptieakte is ondertekend; indien echter het kind op deze datum nog geen deel uitmaakt van het gezin van de adoptant, vangt de voormelde termijn aan op de laatste dag van het trimester in de loop waarvan het kind werkelijk deel uitmaakt van dit gezin.

Buiten de oorzaken vermeld in het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring gestuit door een aanvraag of een klacht, bij gewone brief, fax of elektronische post verzonden naar de kinderbijslaginstelling die bevoegd is voor de toekenning van de gezinsbijslag, of door de neerlegging van een dergelijke aanvraag of klacht bij deze instelling. Naargelang van het geval, gebeurt de stuiting op de datum van het aangetekend schrijven, waarvoor de postdatum als bewijs geldt, of, bij gebreke eraan, op de datum van het ontvangstbewijs dat door de bevoegde kinderbijslaginstelling wordt afgeleverd aan de persoon die deze bijslag aanvraagt of opeist.]]5

In afwijking van het vierde lid geldt, naargelang van het geval, als datum voor de aanvraag of klacht die werd toegezonden aan de bevoegde kinderbijslaginstelling en die werd ingediend bij een onbevoegde Belgische instelling van sociale zekerheid, de datum van het aangetekend schrijven, waarvoor de postdatum geldt als bewijs, of, bij gebreke eraan, de ontvangstdatum die de laatst genoemde instelling aan de bevoegde kinderbijslaginstelling meedeelt.

De onderbreking is geldig voor vijf jaar. Zij mag worden hernieuwd.

In geen geval zullen de kinderbijslaginstellingen aan het voordeel der verjaring, zoals zij bij dit artikel werd vastgesteld, verzaken.” (onderlijning en nadruk door het arbeidshof)

Hieruit volgt dat de 5-jarige verjaringstermijn voor wat betreft de verhoogde wezenbijslag verschuldigd voor het eerste trimester 2018 een aanvang nam op 31 maart 2018 om te verstrijken op 31 maart 2023. De verjaringstermijn voor het tweede trimester 2018 nam een aanvang op 30 juni 2018 om te verstrijken op 30 juni 2023. De verjaringstermijn voor het derde en vierde trimester nam respectievelijk op 30 september 2018 en 31 december 2018 een aanvang om te verstrijken op respectievelijk 30 september 2023 en 31 december 2023.

Mevrouw van de P heeft haar zaak maar op 17 juli 2023 aanhangig gemaakt bij de arbeidsrechtbank. Op dat ogenblik was de verjaringstermijn voor het 3de en 4de trimester 2018 alleszins nog niet verstreken. Voor wat betreft het 1ste en 2de trimester 2018 moet nagegaan worden of mevrouw van de P de lopende verjaringstermijn gestuit heeft. Er ligt wat dat betreft enkel de brief voor van haar raadsman van 4 mei 2023. Deze was weliswaar gericht aan Kidslife, doch overeenkomstig art. 120, 4de lid AKBW geldt deze ook als stuiting ten aanzien van VUTG. In het vonnis van de arbeidsrechtbank wordt voorgehouden dat er eerdere contacten of een reeds ingediende aanvraag zouden zijn, doch hiervan wordt geen bewijs voorgelegd zodat hiermee geen rekening kan worden gehouden. Het arbeidshof aanvaardt zodoende een stuitingsdaad op 4 mei 2023. Deze kon echter enkel nog effect hebben voor wat betreft de verjaringstermijnen die op dat ogenblik nog liepen, zijnde deze voor het 2de, 3de en 4de trimester 2018. De verjaringstermijn voor het 1ste trimester was reeds onherroepelijk verstreken voorafgaand aan 4 mei 2023, nl. op 31 maart 2018.

Zodoende is wat de periode van 1 januari 2018 tot en met 31 december 2018 betreft de vordering verjaard voor wat betreft de periode 1 januari 2018 tot en met 31 maart 2018. De arbeidsrechtbank heeft de vordering van mevrouw van de P dus ten onrechte integraal ontvankelijk verklaard.

Voor wat betreft de verhoogde wezenbijslag verschuldigd voor de periode vanaf 1 januari 2019 geldt art. 95 Decreet Groeipakket dat bepaalt:

“De rechtsvorderingen waarover de begunstigden van toelagen in het kader van het gezinsbeleid beschikken, moeten binnen vijf jaar worden ingesteld.

*Voor de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, met uitzondering van de startbedragen geboorte en adoptie, en voor de ondersteuningstoeslag, **neemt de termijn van vijf jaar een aanvang de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarop de gezinsbijslagen betrekking hebben.***

[...]

Buiten de oorzaken, vermeld in het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring geschorst tijdens de procedure voor de geschillencommissie en voor de bevoegde rechtbank. De Vlaamse Regering bepaalt de regels met betrekking tot de begin- en einddatum van de schorsing.

De uitbetalingsactoren zullen in geen geval afzien van het voordeel van de verjaring, zoals ze bij dit artikel is vastgesteld.

In afwijking van de voorgaande leden kan de verjaring niet ingeroepen worden tijdens een periode van terugbetaling van onverschuldigde toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

De verjaringstermijn is hier dus ook 5 jaar. Het aanvangspunt verschilt evenwel: de eerste dag van de maand die volgt op deze waarop de gezinsbijslag betrekking heeft.

Concreet betekent dit dat de 5-jarige verjaringstermijn voor de verhoogde wezenbijslag die verschuldigd was voor de maand januari 2019 aanving op 1 februari 2019 om te verstrijken op 1 februari 2024. Aangezien mevrouw van de P heeft haar zaak op 17 juli 2023 aanhangig maakte bij de arbeidsrechtbank, zowel ten aanzien van Kidslife als ten aanzien van VUTG, was er voor wat betreft het deel van de vordering dat betrekking heeft op de periode vanaf 1 januari 2019 geen sprake van enige verjaring.

V.4.

VUTG erkent in conclusie de bevoegde kas te zijn tot 30 oktober 2019. Nog volgens VUTG is Kidslife nadien de bevoegde kas.¹⁸

Op zich ziet het arbeidshof geen redenen om in een andere zin te oordelen, behoudens een aanpassing van de datum naar 31 oktober 2019 aangezien Kidslife maar is opgetreden als uitbetaler van de gezinsbijslag vanaf november 2019.

V.5.

Rekening houdend met al het bovenstaande komt het arbeidshof tot het volgende besluit:

- **periode van 1 april 2018 tot en met 31 december 2018**

Voor de periode van 1 april 2018 tot en met 31 december 2018 is mevrouw van de P bijslagtrekkende in de zin van art. 69 §1, 2de lid AKBW voor het rechtgevende kind N P.

Voor deze periode moet de verhoogde wezenbijslag worden toegekend overeenkomstig art. 50bis en 56bis §1 AKBW.

De verhoogde wezenbijslag is verschuldigd door VUTG.

- **periode van 1 januari 2019 tot en met 31 oktober 2019**

Voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 oktober 2019 is mevrouw van de P de begunstigde van de gezinsbijslagen in de zin van art. 59 §1 Decreet Groeipakket voor het rechtgevende kind N P.

Voor deze periode blijft N P recht geven op de verhoogde wezenbijslag in toepassing van art. 214 §1 Decreet Groeipakket.

De verhoogde wezenbijslag is verschuldigd door VUTG.

- **periode vanaf 1 november 2019**

¹⁸ Zie conclusie VUTG p. 14

Voor de periode vanaf 1 november 2019 is mevrouw van de P de begunstigde van de gezinsbijslagen in de zin van art. 59 §1 Decreet Groeipakket voor het rechtgevend kind N P.

Voor deze periode blijft N P recht geven op de verhoogde wezenbijslag in toepassing van art. 214 §1 Decreet Groeipakket.

De verhoogde wezenbijslag is verschuldigd door Kidslife.

Dit alles in de mate dat alle overige toekenningsvoorwaarden vervuld blijven en onder aftrek van hetgeen reeds door Kidslife werd betaald vanaf 1 november 2019.

De e-mail van 25 mei 2023 uitgaande van Kidslife waarmee aangegeven wordt dat er enkel kan betaald worden aan de nieuwe bedragen vanaf 1 november 2019 is dan ook niet naar recht verantwoord en in zoverre hetgeen in deze e-mail is opgenomen effectief kan beschouwd worden als een beslissing van een instelling van sociale zekerheid, wordt deze dan ook vernietigd door het arbeidshof.

Uit al het bovenstaande volgt dat het hoger beroep van VUTG gedeeltelijk gegrond is en dat het vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 3 december 2024 hervormd moet worden.

VI. De kosten van het geding

Art. 1017, 2de lid Ger.W. voorziet:

“Behalve wanneer het geding roekeloos of tergend is, wordt de overheid of de instelling, belast met het toepassen van de wetten en verordeningen bedoeld in de artikelen 579, 6°, 580, 581 en 582, 1° en 2°, ter zake van vorderingen ingesteld door of tegen de sociaal verzekerden persoonlijk, steeds in de kosten verwezen.”

Gelet op het voorwerp van de betwisting (art. 580, 1° en 2° Ger.W.) betreft het hier een rechtspleging zoals bedoeld in art. 1017, 2de lid Ger.W. zodat de “de overheid of de instelling, belast met het toepassen van de wetten en verordeningen bedoeld in de artikelen 579, 6°, 580, 581 en 582, 1° en 2°” moet verwezen worden in de kosten.

In het huidige geschil zijn twee van dergelijke instellingen betrokken, nl. VUTG en Kidslife.

Hoewel Kidslife niet verschenen is, betekent dit volgens het arbeidshof niet dat art. 1017, 2de lid Ger.W. niet zou moeten toegepast worden t.a.v. de niet-verschenen instelling. Evenmin kan de niet-verschijning van één instelling zonder daarvoor enige behoorlijke verklaring te geven ertoe leiden dat de instelling die wel verschijnt alleen verwezen zou moeten worden in de kosten.

Zodoende is het arbeidshof van oordeel dat zij beide tot de kosten van het geding veroordeeld moeten worden, zowel voor wat betreft de kosten in eerste aanleg als deze in graad van beroep en dit elk voor de helft van de kosten per aanleg.

Deze kosten worden door het arbeidshof als volgt vereffend:

- de kosten van de partijen, voor mevrouw van de P vereffend op 163,98 euro (rechtsplegingsvergoeding arbeidsrechtbank) en 228,84 euro (rechtsplegingsvergoeding arbeidshof);
- tweemaal de bijdrage van 24,00 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand (1x voor de procedure voor de arbeidsrechtbank en 1x voor de procedure voor het arbeidshof).

VII. De beslissing van het arbeidshof

Na het grotendeels eensluidend mondeling advies van mevrouw N Van den B, Advocaat-generaal en om de redenen hierboven uiteengezet, beslist het arbeidshof het volgende:

Het hoger beroep van VUTG is gedeeltelijk gegrond.

Het vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 3 december 2024 wordt in zijn geheel hervormd.

Bijgevolg, opnieuw rechtdoend:

- verklaart het arbeidshof de vordering van mevrouw van de P onontvankelijk wegens verjaring voor de periode voorafgaand aan 1 april 2018;
- verklaart het arbeidshof de vordering van mevrouw van de P ontvankelijk en gegrond voor de periode vanaf 1 april 2018 in de mate zoals hierna bepaald wordt:
 - **periode van 1 april 2018 tot en met 31 december 2018**

Het arbeidshof zegt voor recht dat:

- voor deze periode mevrouw van de P bijslagtrekkende is in de zin van art. 69 §1, 2de lid AKBW voor het rechtgevende kind N P;
- voor deze periode de verhoogde wezenbijslag moet worden toegekend overeenkomstig art. 50bis en 56bis §1 AKBW;
- deze verhoogde wezenbijslag verschuldigd is door VUTG.

- **periode van 1 januari 2019 tot en met 31 oktober 2019**

Het arbeidshof zegt voor recht dat:

- voor deze periode mevrouw van de P de begunstigde van de gezinsbijslagen is in de zin van art. 59 §1 Decreet Groeipakket voor het rechtgevende kind N P;
- voor deze periode N P recht blijft geven op de verhoogde wezenbijslag in toepassing van art. 214 §1 Decreet Groeipakket;
- deze verhoogde wezenbijslag verschuldigd is door VUTG.

- **periode vanaf 1 november 2019**

Het arbeidshof zegt voor recht dat:

- voor de periode vanaf 1 november 2019 mevrouw van de P de begunstigde van de gezinsbijslagen in de zin van art. 59 §1 Decreet Groeipakket is voor het rechtgevende kind N P;
- voor deze periode N P recht blijft geven op de verhoogde wezenbijslag in toepassing van art. 214 §1 Decreet Groeipakket;
- deze verhoogde wezenbijslag verschuldigd is door Kidslife;

Dit alles in de mate dat alle overige toekenningsvoorwaarden vervuld blijven en onder aftrek van hetgeen reeds door Kidslife werd betaald vanaf 1 november 2019.

Het arbeidshof veroordeelt in overeenstemming met art. 1017, 2de lid Ger.W. VUTG en Kidslife tot de kosten van het geding, zowel voor wat betreft de kosten in eerste aanleg als deze in graad van beroep en dit elk voor de helft van de kosten per aanleg. Deze kosten worden door het arbeidshof als volgt vereffend:

- de kosten van de partijen, voor mevrouw van de P vereffend op 163,98 euro (rechtsplegingsvergoeding arbeidsrechtbank) en 228,84 euro (rechtsplegingsvergoeding arbeidshof);
- tweemaal de bijdrage van 24,00 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand (1x voor de procedure voor de arbeidsrechtbank en 1x voor de procedure voor het arbeidshof).

Dit arrest wordt gewezen en ondertekend door :

A G, raadsheer

L P, raadsheer in sociale zaken, werkgever

E D, raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende

Bijgestaan door I M, griffier

I M

E D

L P

A G

en uitgesproken op de openbare zitting van 12 februari 2026 van de 7de kamer waar aanwezig waren:

A G, raadsheer

I M, griffier

I M

A G